

การพัฒนาเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม แบบมีส่วนร่วมของกลุ่มเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์

บทความวิจัย

ไพโรจน์ นะเที่ยง

วันที่รับบทความ:

8 มีนาคม 2562

วันแก้ไขบทความ:

20 พฤษภาคม 2562

วันที่ตอบรับบทความ:

27 พฤษภาคม 2562

สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ถนนคอกเมือง
จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000

ผู้เขียนหลัก อีเมล: pairote.n@gmail.com

บทคัดย่อ

การมีส่วนร่วมของกลุ่มเกษตรกรเพื่อพัฒนาเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมเป็นไปเพื่อลดต้นทุนการดำเนินงานการออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีเป็นความร่วมมือระหว่างนักวิจัยและเกษตรกรในพื้นที่ โดยมีประชาชนชาวบ้านซึ่งช่วยชาวนาในการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ศึกษา โดยออกแบบเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวให้มีลักษณะเป็นท่อกลมผลิตจากพลาสติกและเจาะรูที่ปลายด้านนอกให้รูเรียวรอบทิศทางตามแนวเส้นรอบวง จำนวน 5 แถว แถวละ 14 รู รวมทั้งสิ้น 70 รู ซึ่งรูเรียวมีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยปลายตัด ที่ฐานของรูเรียวมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 มิลลิเมตร โดยที่ปากรูด้านบนมีควมกว้างเฉลี่ยทำมุม 38 องศา ตามพื้นผิวของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว จากการนำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวไปใช้งานในเขตพื้นที่นาร่องของจังหวัดอุตรดิตถ์ และเปรียบเทียบต้นทุนการ

ปลูกข้าวจากแปลงนาสาธิตของกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการพบว่าเกษตรกรใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวเพียง 6-10 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีที่เกษตรกรทั่วไปต้องใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวถึง 25-30 กิโลกรัม/ไร่ ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนค่าเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ถึง 20 กิโลกรัม/ไร่ ส่งผลให้เกษตรกรมีต้นทุนการดำเนินงานเพียง 2,800 บาท/ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการปลูกข้าวด้วยวิธีใช้เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีต้นทุนการดำเนินงานถึง 3,520 บาท/ไร่ ซึ่งลดต้นทุนการดำเนินงานได้ 720 บาท/ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20 และมีผลให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีในสัดส่วนที่น้อยลง เนื่องจากต้นข้าวมีระยะห่างระหว่างกอที่เหมาะสม ทำให้มีการตอบสนองต่อปุ๋ยและการเจริญเติบโตที่ดี เป็นผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม เนื่องจากสามารถลดต้นทุนการดำเนินงานได้

คำสำคัญ: จังหวัดอุตรดิตถ์ น่าน้ำตม เมล็ดพันธุ์ข้าว เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ การลดต้นทุน

Development of Rice Seed Dropping Machine for Paddy Field with Local Farmer Participation in Uttaradit Province

Research Article

Pairote Nathiang

Received:

8 March 2019

Revised:

20 May 2019

Accepted:

27 May 2019

Industrial Technology Program, Faculty of Industrial Technology, Uttaradit Rajabhat University, Muang District, Uttaradit Province, Thailand 53000

Corresponding author's E-mail: pairote.n@gmail.com

Abstract

Farmer participation in the development of rice seed dropping machine for swamp paddy field reduces the cost of cultivation. The designing process and technological development stem from cooperation between researchers and local farmers as well as local professors as consultants with their expertise in agricultural machinery development. The designed rice seed dropping set uses a plastic machine with drilled tapering holes and its surface according to its planimeter for 5 rows each with 14 holes and a total of 70 holes. These tapering holes are truncated cone shape; its base has 11 millimeters diameter and the top of the hole is 38 degrees slope along the surface of rice dropping set. The result of the trial of this technology in pilot area of Uttaradit province by comparing the cost of rice cultivation from participants' demonstration

rice fields shows that farmers can reduce the rice seed to 10 kilograms/Rai against 25–30 kilograms/Rai in the sowing method. In brief the farmers are able to reduce the cost of rice seed to 10 kilograms/Rai; the cost of rice cultivation is reduced to only 2,800 Baht/Rai while costing 3,520 Baht/Rai in sowing method cultivation. Such reduction of cultivation cost of 720 Baht/Rai equals to 20%. In addition, farmers use less proportion of chemical fertilizer due to the proper distance between each rice clump. The appropriate distance results in rice responding to fertilizer and growing well. Therefore, the farmers approve the technology of rice seed dropping machine for swamp paddy field that reduces the cost of rice cultivation when comparing to sowing machine.

Keywords: Uttaradit province, Swamp paddy field, Rice seed, Dropping machine, Cost reduction

บทนำ

ในปัจจุบัน เกษตรกรส่วนใหญ่ที่ปลูกข้าวเชิงการค้าจะปลูกข้าวแบบนาหว่าน ซึ่งการทำนาหว่านแบ่งออกเป็นหว่านแห้งหรือหว่านสำรวย และหว่านน้ำตมหรือหว่านข้าวออก การปลูกข้าวแบบนาหว่านจะปลูกในพื้นที่ที่มีฝนตกตามฤดูกาลเพราะต้องอาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติ (Grist, 1986) และใช้พันธุ์ข้าวตามความเหมาะสม เช่น ถ้าเป็นที่ลุ่มน้ำลึกก็ใช้พันธุ์ข้าวขึ้นน้ำ ซึ่งการปลูกข้าวแบบนาหว่าน เกษตรกรนิยมใช้เครื่องหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าวแบบสะพายหลัง ติดตั้งเครื่องยนต์ต้นกำลังขนาด 3 แรงม้า อัตราประสิทธิภาพการหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าว 5-8 ไร่/ชั่วโมง สามารถหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าวได้รวดเร็ว ลดเวลา แรงงาน ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าลงได้ เมื่อเปรียบเทียบกับการทำนาโดยใช้แรงงานคน แต่การใช้เครื่องพ่นหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าวประสบปัญหาหลายด้าน เช่น ต้นทุนสูงเนื่องจากต้องใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวในอัตรา 25-30 กิโลกรัม/ไร่ (วัฒนชัย สุภา, 2554) อีกทั้งยังต้องมีการฉีดพ่นสารเคมีสำหรับควบคุมวัชพืชในแปลงนาก่อนการหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าว และต้นข้าวเจริญเติบโตอย่างแออัด ทำให้ได้รับปุ๋ยไม่ทั่วถึง เป็นผลให้ต้นข้าวไม่สมบูรณ์ ทำให้ต้องใช้ปุ๋ยเคมีมากขึ้น และต้องใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากขึ้นเนื่องจากในแปลงนาไม่มีการถ่ายเทอากาศและแสงส่องผ่านระหว่างต้นข้าว ทำให้ต้นข้าวไม่แข็งแรง อีตมยังเกิดในระบาด และแมลงทำลายได้ง่าย รวมถึงปัญหาข้าวเป็นโรคไหม้ ซึ่งอำเภอตรอนและอำเภอพิชัย เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของจังหวัดอุตรดิตถ์ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักคือการทำนา คิดเป็นร้อยละ 90 ของประชากรในพื้นที่ (วิรัตน์ จันทน์พันธ์, 2551) สภาพพื้นที่เป็นลุ่มน้ำตมและมีระดับความสูงที่ต่ำเนื่องจากในพื้นที่มีการจัดตั้งโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้ามานานซึ่งเป็นแหล่งน้ำต้นน้ำที่สำคัญของพื้นที่ทำนา จึงทำให้เป็นพื้นที่ที่สามารถทำนาได้อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง คือช่วงฤดูนาปีและนาปรังของทุกปี ซึ่งการทำนาในแบบนาปีและใช้วิธีปลูกข้าวด้วยการใช้เครื่องหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าวเป็นหลัก จากการทํางานของนักวิจัยร่วมกับเกษตรกรในพื้นที่พบว่า การปลูกข้าวโดยใช้เครื่องหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าวนั้นเกษตรกรจะมีต้นทุนค่าดำเนินการหลักสองส่วนคือ ค่าจ้างแรงงานหว่านพ่นเฉลี่ย 40 บาท/ไร่ และต้นทุนค่าเมล็ดพันธุ์ข้าวเฉลี่ย 600 บาท/ไร่ (ไพโรจน์ นะเที่ยง, 2555) ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในส่วนของคุณค่าเมล็ดพันธุ์ข้าวกับการปลูกข้าวด้วยวิธีหว่านพ่นจะมีค่าใช้จ่ายและใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวมากกว่าการปลูกข้าวด้วยวิธีอื่นๆ และประสบปัญหา เช่น การใช้ปุ๋ยเคมีในอัตราที่เพิ่มขึ้น ต้นข้าวแตกกอหน้อย การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเพิ่มขึ้น เป็นผลให้เกษตรกรมีต้นทุนการทำนาเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้องใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในอัตราที่สูงขึ้นทุกปี

จากสภาพปัญหาข้างต้นของเกษตรกรทำนา จึงเกิดแนวความคิดและการดำเนินงานเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหา โดยการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการปลูกข้าวในสภาพการทำนาแบบนาหว่านแทนการปลูกข้าวโดยใช้เครื่องหว่านพ่น เป็นความร่วมมือของแกนนำเกษตรกรทำนาร่วมกับปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยร่วมกันออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่าน เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงานในกระบวนการปลูกข้าว เกษตรกร อีกทั้งยังช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับเกษตรกรในพื้นที่ ซึ่งการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างเกษตรกรและนักวิจัยได้รับพิสูจน์แล้วว่าทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนจนสามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้พัฒนา ทัดติชัย (255)

สถานการณ์ที่เป็นอยู่เดิม

การปลูกข้าวในเขตอำเภอตรอนและอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ถือเป็นอาชีพหลักของเกษตรกรในพื้นที่ เป็นการทำนาเชิงการค้า (เพื่อขาย) เป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่การทำนาโดยเฉลี่ย 30-100 ไร่ ทำนาอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง คือช่วงฤดูนาปีและนาปรังของทุกปี โดยในทุกกระบวนการทำนาจะใช้วิธีการเตรียมดินเป็นหลักตั้งแต่การเตรียมดินจนถึงขั้นตอนการเก็บเกี่ยวกระบวนการทำนาเริ่มจากการเตรียมดินโดยการปล่อยน้ำให้ท่วมขังในแปลงนาเป็นระยะเวลา 1-3 วัน จากนั้นทำการไถบ่มและทำเทือกนา (ภาพที่ 1) แล้วจึงหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าว (ภาพที่ 2) ซึ่งเมื่อหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าวในแปลงนาแล้วจึงใส่ปุ๋ยทั้งหมด 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 หลังจากหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าว 25-30 วัน ใส่ปุ๋ยยูเรียสูตร 46-0-0 ครั้งที่ 2 เมื่อต้นข้าวอายุ 60 วัน ใส่ปุ๋ยสูตรเสมอ 15-15-15 และดูแลนาข้าวโดยการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามลักษณะอาการที่พบ

จากการวิเคราะห์กระบวนการปลูกข้าวด้วยวิธีใช้เครื่องหว่านพ่น โดยผู้วิจัยและเกษตรกรในพื้นที่ พบว่าเกษตรกรมีต้นทุนในขั้นตอนของการปลูกข้าวด้วยวิธีการหว่านพ่น ประกอบด้วย ค่าจ้างแรงงานหว่านพ่นเฉลี่ย 40 บาท/ไร่ และใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวในอัตราเฉลี่ย 25-30 กิโลกรัม/ไร่ คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ย 600 บาท/ไร่ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ต้นทุนการทำนาพบว่า การทำนาของเกษตรกรมีการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น จึงทำให้ต้นทุนการทำนาเพิ่มขึ้นเนื่องจากในปัจจุบันเมล็ดพันธุ์ข้าวมีราคาสูงขึ้น ผนวกกับเกษตรกรในพื้นที่ไม่มีศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ จึงทำให้เกษตรกรมีความสนใจและต้องการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวเพื่อนำมาใช้ทดแทนเครื่องหว่านพ่นที่ใช้งานในปัจจุบัน ซึ่ง

จะลดการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าว ส่งผลต่อการลดต้นทุนการทำนาของเกษตรกรได้โดยตรง

กระบวนการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงและการยอมรับของชุมชนเป้าหมาย

งานวิจัยนี้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ได้เทคโนโลยีที่สามารถลดต้นทุนการทำนาโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้ชุมชนและนักวิจัยร่วมกันคิด ร่วมกันทำ โดยใช้ทุนความรู้และศักยภาพที่มีอยู่ของชุมชน (สีลาภรณ์ บัวสาย, 2554) ซึ่งกระบวนการ

เรียนรู้ร่วมกันระหว่างเกษตรกรในชุมชน ปรชาญชาวบ้านผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลทางการเกษตร นักวิจัย และองค์กรภาคีเครือข่ายในพื้นที่ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ (ปรีชา ปิยะจันทร์, 2548) ซึ่งพื้นที่การศึกษาคือ ตำบลวังแดง อำเภอตรอน และตำบลท่ามะเฟือง อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมีกิจกรรมดังนี้

1) การจัดกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และนำเสนอการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดำเนินการในพื้นที่บ้านเลขที่ 217 หมู่ที่ ตำบลวังแดง (ภาพที่ 3) ซึ่งเป็นบ้านของคุณลุงประเทือง พงษ์สุข ปรชาญชาวบ้านผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลทางการเกษตร ประกอบกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการทำนา ทำให้เกษตรกรทำนาในพื้นที่เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการลดต้นทุน

ภาพที่ 1 การไถบ่มและพรวนดิน

ภาพที่ 2 การหว่านพ่นเมล็ดพันธุ์ข้าว

ภาพที่ 3 กิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และนำเสนอการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

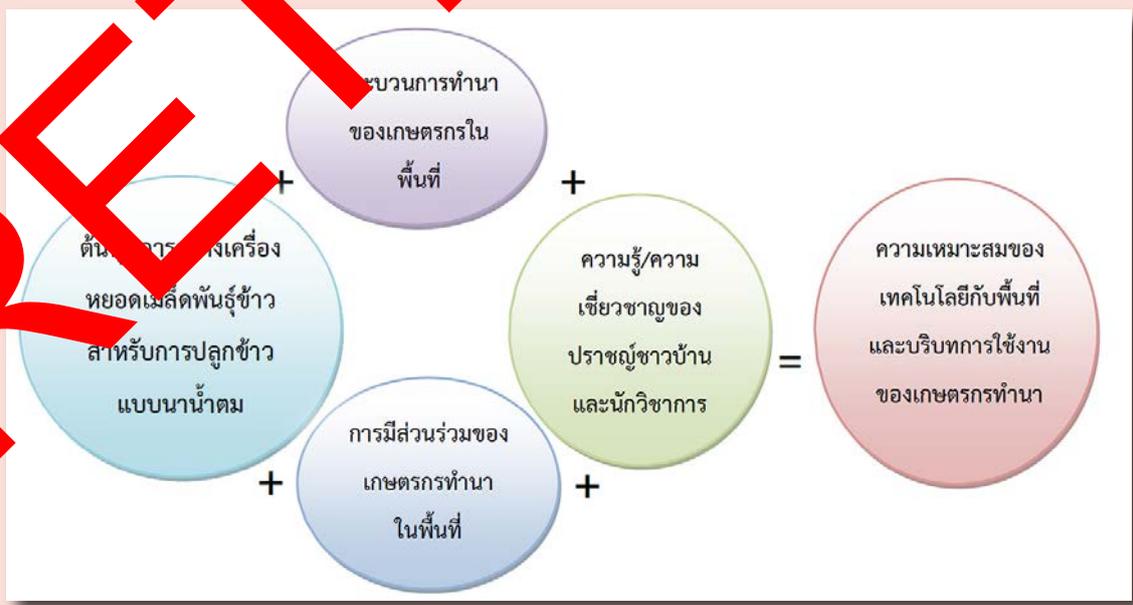

การทำนาและกระบวนการสร้างและออกแบบเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับการปลูกข้าวแบบนาหว่านทำให้เกิดความเหมาะสมสำหรับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมทำให้เกษตรกรทำนารู้ถึงบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันระหว่างราษฎรชาวบ้านผู้วิจัยและเกษตรกรทำนาในพื้นที่ 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรกรทำนาหาดกรวดพัฒนา ตำบลท่ามะเฟือง อำเภอพิชัย จำนวน 17 ราย และกลุ่มเกษตรกรทำนาบ้านวังแดง ตำบลวังแดง อำเภอดรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 25 ราย

2) การพัฒนาแนวทางการสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่านทำให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทการทำนาในพื้นที่ ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลจากการอภิปรายและตั้งคำถามเป็นหัวข้อ เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการนำเสนอความคิดเห็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลการเกษตร สำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่าน โดยวางแผนการทำงานร่วมกับชุมชน (วงศ์ นัยวินิจ, 2558) ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลและศักยภาพของชุมชนร่วมกัน จึงก่อให้เกิดรูปแบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่และบริบทการใช้งานของเกษตรกรทำนา (ภาพที่ 4)

2.1) ต้นทุนการสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่าน การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลการเกษตรในครั้งนี้ต้องมีความเหมาะสมกับกลุ่มเกษตรกรทำนาในพื้นที่ กล่าวคือ ราคาในการสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่าน

ไม่ควรเกิน 150,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับราคารถไถนาแบบเดินตาม เนื่องจากเป็นราคาต้นทุนที่เกษตรกรมีกำลังซื้อและสามารถตัดสินใจจัดหาใช้งานได้ รวมถึงวัสดุหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนของโครงสร้างหลักควรหาได้ในชุมชน เพื่อให้ง่ายต่อการบูรณาการการทำงาน (เดือนใจ ปิยัง, 2561) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวัสดุของโครงสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่านเป็นโลหะเหล็ก (Steel) ประเภทเหล็กกล้าคาร์บอนสูง (High carbon steel) ซึ่งมีปริมาณธาตุคาร์บอนผสมอยู่ในเหล็กมากกว่าร้อยละ 0.3 เป็นเหล็กที่มีความแข็งและต้านทานแรงดึงสูง เหมาะต่อการสึกหรอ มีความเหมาะสมสำหรับนำมาใช้เป็นชิ้นส่วนของเครื่องจักรกลการเกษตร อีกทั้งมีราคาไม่สูงมากนักจึงที่ต้นทุนไม่สูง ส่วนชุดลูกหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวเลือกใช้พลาสติก (พลาสติก) เนื่องจากมีน้ำหนักเบาและสามารถเจาะรูได้ง่าย ชุดกล่องบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้าวเลือกใช้วัสดุประเภทเหล็กกล้าผสม (Stainless steel) ซึ่งเป็นโลหะที่มีน้ำหนักเบา แข็งแรง และไม่เป็นสนิม ส่วนระบบต้นกำลังใช้เครื่องยนต์เล็กที่สามารถรับความเร็วรอบได้ มีราคาไม่สูงและเป็นอุปกรณ์ที่ซื้อขายในชุมชนสามารถซ่อมแซมและปรับแต่งได้โดยช่างในชุมชน (มาศพร นัยนง, 2560) ระบบส่งกำลังใช้ร่วมกันระหว่างพู่ส่งเมล็ดพันธุ์ข้าวร่วมกับระบบเฟืองโซ่เพื่อให้ง่ายต่อการปรับความเร็วรอบการหมุนของชุดลูกหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว ผลจากการออกแบบเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่าน พบว่าสามารถสร้างเครื่องต้นแบบโดยมีต้นทุนไม่เกิน 120,000 บาทต่อเครื่อง ซึ่งเป็นราคาที่เกษตรกรยอมรับได้

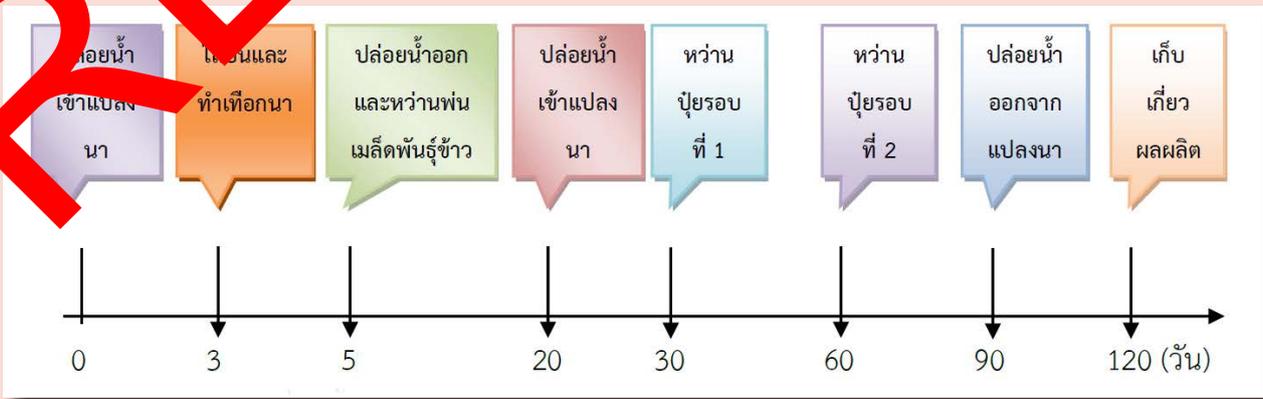
ภาพที่ 4 แนวทางการออกแบบเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาหว่านเพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทและการใช้งานของเกษตรกรทำนาในพื้นที่

2.2) กระบวนการทำนาของเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อให้ระบบการทำงานของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมเกิดความเหมาะสมกับลักษณะการทำงานของเกษตรกรในพื้นที่ ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการทำนาของเกษตรกรในพื้นที่ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ (ภาพที่ 5) จากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นพบว่าการปลูกข้าวของเกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่นิยมปลูกข้าวพันธุ์พิษณุโลก 2 ซึ่งเป็นข้าวอายุสั้นเก็บเกี่ยวผลผลิตในระยะเวลา 120 วัน (สุรเวทย์ กฤษณะเศรษฐี, 2548) โดยใช้วิธีการหว่านพ่นการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวเฉลี่ยต่อไร่สูงถึง 20-30 กิโลกรัม/ไร่ ต้นทุนการทำนาเฉลี่ย 3,520 บาท/ไร่

2.3) การมีส่วนร่วมของเกษตรกรทำนาในพื้นที่ การมีส่วนร่วมเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดกระบวนการยอมรับและการเรียนรู้ในขั้นตอนการทำงานของเครื่องจักรกลทางการเกษตรที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (นิตยา เงินประเสริฐศรี, 2544) จากการทำงานในกระบวนการออกแบบและวางแผนร่วมกันพบว่า เกษตรกรในพื้นที่ที่มีการเสนอแนวทางด้านข้อกำหนดสมรรถนะของเครื่องจักร (Specification) โดยมีข้อสรุปด้านการกำหนดขอบเขตของรูปแบบเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม เพื่อมีความเหมาะสมกับลักษณะการทำนาของเกษตรกรในพื้นที่ โดยกำหนดให้มีคุณสมบัติเด่นที่สำคัญคือ สามารถหว่านได้สูงถึง 10 เมตร ขนาดความกว้าง 2 เมตร กล่องบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้าวสามารถบรรจุได้ไม่น้อยกว่า 30 กิโลกรัม ประสิทธิภาพในการหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ประมาณ 30 ไร่/วัน อัตราการใช้เมล็ดพันธุ์สูง 600-700 บาท/วัน และที่สำคัญคือต้องสามารถลดการใช้เมล็ดพันธุ์ลงเหลือเพียง 6-10 กิโลกรัม/ไร่ เพื่อทำให้ต้นทุนการทำนาของเกษตรกรลดลง ด้านการใช้วัสดุที่เหมาะสม (Materials selection) กำหนดให้เลือกใช้วัสดุที่สามารถหาได้ทั่วไปจากวัสดุของท้องถิ่น

ภายในชุมชนเพื่อให้ง่ายต่อการจัดหาและไม่มีต้นทุนค่าขนส่ง และจากการรวมกลุ่มเพื่ออภิปรายหาข้อสรุปด้านลักษณะการทำงานที่เหมาะสมของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม ซึ่งทำให้เกิดข้อสรุปด้านการออกแบบร่วมกันคือ ระบบการทำงานของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมที่พัฒนาขึ้นนั้น จะออกแบบให้ง่ายต่อการใช้งานลักษณะเดียวกับรถไถนาแบบเดินตาม ซึ่งเป็นเครื่องจักรกลการเกษตรที่เกษตรกรใช้กันอยู่ในปัจจุบัน แต่เนื่องจากรถไถนาแบบเดินตามมีข้อจำกัดในแง่การใช้งานคือต้องให้ผู้ใช้งานเดินบังคับจึงเกิดการเมื่อยล้าขณะทำงาน ดังนั้นเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมที่พัฒนาขึ้นจึงต้องออกแบบให้เป็นลักษณะการนั่งบังคับ ซึ่งต้องกำหนดระยะเวลาการบังคับระบบกลไกการทำงานของเครื่องจักรให้สอดคล้องเหมาะสมกับสรีระตามหลักกายศาสตร์มากที่สุดเพื่อให้เกิดความสะดวกและลดความเมื่อยล้าในขณะที่ใช้งาน (ศิริต เจริญพร, 2543) อีกทั้งการออกแบบระบบกลไกต่างๆ จะต้องไม่ซับซ้อน เมื่อเกิดปัญหาการใช้งานเกษตรกรสามารถเข้าใจหลักการการทำงานและสามารถแก้ไขปัญหารวมถึงบำรุงรักษาได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม

3) การมีส่วนร่วมของเกษตรกรทำนาในพื้นที่ ในการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือในการสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม ใช้การมีส่วนร่วมระหว่างนักวิจัยกับเกษตรกรในพื้นที่ ซึ่งมีคุณลุงประเทือง ศรีสุข ชาวบ้านผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลทางการเกษตรเป็นที่ปรึกษา ร่วมกันทำงานตามแผนที่ได้วางไว้ตั้งแต่ร่วมกันเลือกวัสดุที่ใช้สร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม การสร้าง จนถึงขั้นตอนของการทดสอบประสิทธิภาพการทำงาน การสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมนั้น เกษตรกรและผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการเชื่อมโลหะเพื่อประกอบชิ้นส่วนโครงสร้างของตัวเครื่อง เนื่องจากการ

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการทำนาของเกษตรกรในพื้นที่ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ

เชื่อมประสานแบบหลอมละลาย (Fusion welding processes) เป็นการเชื่อมโดยอาศัยการให้ความร้อนแก่โลหะชิ้นงานจนถึงจุดหลอมละลายโดยใช้อุณหภูมิสูงถึง 5000 °C เพื่อให้โลหะชิ้นงานหลอมละลายเป็นเนื้อเดียวกันจึงทำให้รอยต่อมีความแข็งแรง อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่ง่ายต่อการทำงานมากกว่าการต่อยึดด้วยวิธีการอื่นๆ และง่ายต่อการซ่อมบำรุงเมื่อเกิดความเสียหายต่อเครื่องจักร (Kou, 2003) (ภาพที่ 6) ในด้านระบบต้นกำลังของเครื่องจักรใช้เครื่องยนต์ขนาดเล็กที่สามารถปรับความเร็วรอบได้ใช้น้ำมันเบนซิน 91 เป็นเชื้อเพลิง ขนาด 5.5 แรงม้า (ภาพที่ 7) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ต้นกำลังที่นิยมใช้งานในชุมชน จึงทำให้เกิดความประหยัดและปลอดภัยในการใช้งานมากกว่าการใช้มอเตอร์ไฟฟ้า เพราะในขั้นตอนของการนำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวไปใช้นั้นจะต้องนำไปใช้ในพื้นที่นาที่มีน้ำท่วมขังจึงเป็นการป้องกันอันตรายหากอุปกรณ์สัมผัสกับน้ำโดยตรง ระบบส่งกำลังใช้ระบบเฟืองโซ่เพื่อให้ง่ายต่อการปรับความเร็วรอบและทดกำลังของระบบขับเคลื่อนเครื่องจักร ซึ่งระบบการปรับความเร็วรอบและทดกำลังด้วยเฟืองโซ่นี้สามารถสร้างได้ง่ายและมีราคาถูก (บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ, 2518)

4) กิจกรรมการคืนข้อมูลการทำงานสู่เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การคืนข้อมูลจัดขึ้น ณ ที่ทำการของศูนย์เกษตรกรทำนาหาดกรวดพัฒนา ตำบลท่ามะเพ็ด อำเภอนาทม จังหวัดน่าน โดยมีนักวิจัย คุณลุงปราโมทย์ ศรีสุพรรณประชาญ ชาวบ้าน และประชาชนทั่วไปเข้าร่วมกิจกรรม (ภาพที่ 8) ผลการดำเนินงานให้ชุมชนได้รับทราบ ซึ่งพบว่าการกระบวนการเรียนรู้และการให้ข้อเสนอแนะต่อการต่อยอดครั้งนี้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมจนเกษตรกรรายอื่นๆ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของเกษตรกรในชุมชน

ที่เกิดการยอมรับเทคโนโลยี (อเนก ชิตเกสร, 2547) เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการทำนาของเกษตรกรในพื้นที่

ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้

การสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมใช้หลักการออกแบบในเชิงวิศวกรรมจรรยาวัจนี ซึ่งสอดคล้องกับการใช้ปัญญาของปราชญ์ชาวบ้านที่สั่งค้ความรู้และประสบการณ์การสร้างเครื่องจักรกลการเกษตรที่ออกแบบเครื่องหยอดเมล็ดข้าวสำหรับน่าน้ำตมมีดังนี้

โครงสร้างของตัวเครื่องมีแท่นสำหรับวางกล่องโลหะซึ่งทำจากแผ่นโลหะขึ้นรูปสองกล่องติดตั้งอยู่ด้านหน้าทั้งสองข้างและหม้อต้ม 70 องศาที่ติดเครื่องเพื่อใช้สำหรับบรรจุและปล่อยเมล็ดพันธุ์ข้าวให้ตกลงด้านล่างขณะใช้งาน มีช่องให้เมล็ดข้าวไหลลงสู่ท่อกลวงที่ปรับความเร็วของการไหลของเมล็ดข้าว ท่อกลวงของตัวกลองมีฝาที่สามารถปิด-เปิดได้โดยใช้บานพับโลหะ ตัวกลองของแบบนี้ออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนบนเป็นช่องว่างรูปกรวยทรงเหลี่ยมเพื่อใช้เป็นช่องทางสำหรับใส่เมล็ดพันธุ์ข้าวไปหยอด และส่วนล่างเป็นช่องทางสำหรับลำเลียงเมล็ดพันธุ์ข้าวไปสู่ชุดลูกหยอดซึ่งมีลักษณะเป็นท่อกลวงที่ทำจากพลาสติก ซึ่งมีการเจาะรูให้มีลักษณะเป็นรูเรียวโดยรอบตัวแกนเพลาท่อกลวงในทิศทางตามแนวเส้นรอบวงของตัวท่อ เพื่อเป็นทางออกของเมล็ดพันธุ์ข้าว โดยระยะห่างของรูเจาะเป็นตัวกำหนดระยะห่างในการหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว

ภาพที่ 6 การเชื่อมประกอบโครงสร้าง

ภาพที่ 7 การติดตั้งเครื่องยนต์ขนาด 5.5 แรงม้า

ภาพที่ 8 กิจกรรมการศึกษายุ่มูลงสู่เกษตรกรในพื้นที่และองค์กรภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

โครงสร้างตรงกลางของตัวเครื่องใช้สำหรับเป็นแทนวางเครื่องยนต์ขนาด 5.5 แรงม้า พอดีกับต้นกำลังในท่อนับเคลื่อนชุดลูกหยอดและการหมุนล้อหน้าทั้งล้อขับเคลื่อนโดยใช้วิธีการส่งกำลังด้วยระบบเฟืองโซ่และสายพานร่วมกัน เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนชุดลูกหยอดในส่วนของกลไกส่งกำลังด้านหน้า ให้หมุนไปข้างหน้าเพื่อตักและปล่อยเมล็ดพันธุ์เข้าท่อทำกาบหยอด และใช้เป็นตัวส่งกำลังให้กับแกนเพลลาขับที่อยู่ด้านหน้าของตัวเครื่องให้หมุนขับเคลื่อนล้อหน้าทั้งล้อขับเคลื่อนไปข้างหน้าและล้อใช้ใช้งาน ชุดควบคุมการบังคับความเร็วและชุดควบคุมการหมุนของชุดลูกหยอดเป็นลักษณะของคันโยกยึดกับแกนส่งกำลังลักษณะรูปตัวยูที่ติดอยู่กับตัวเครื่องหยอดที่ติดอยู่ทางด้านหลังของเครื่องยนต์ต้นกำลัง

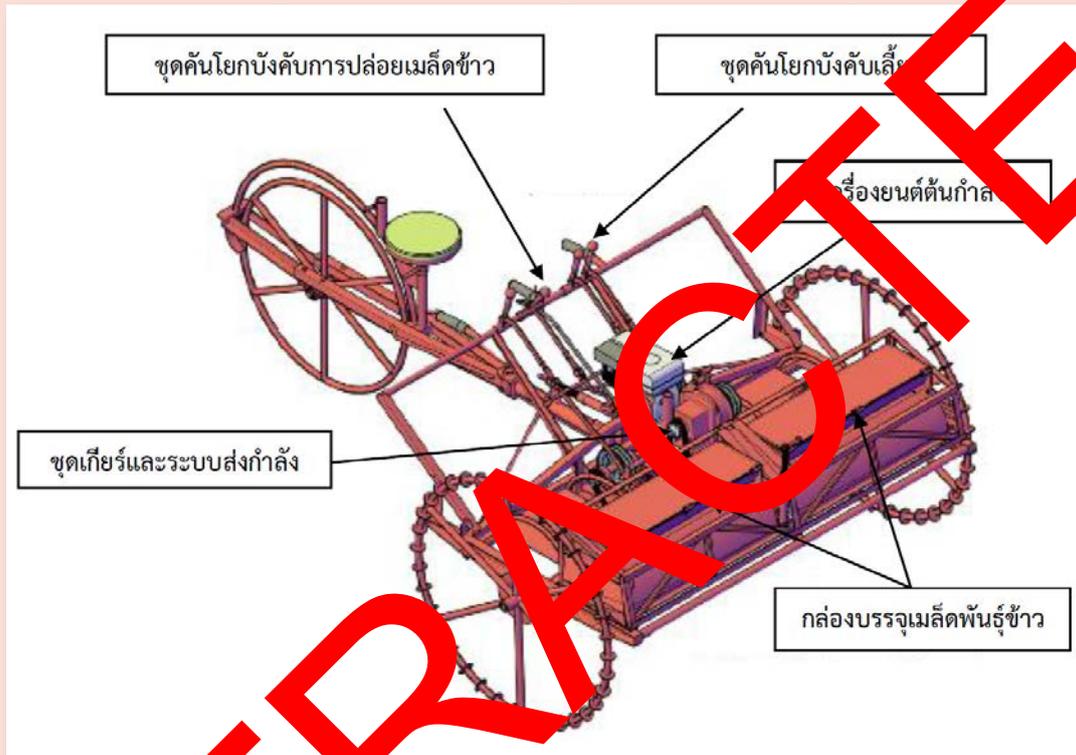
โครงสร้างด้านหลังของตัวเครื่องเป็นส่วนที่นั่งของผู้ควบคุมบังคับเครื่องขณะที่ใช้งาน ซึ่งติดตั้งไว้หนึ่งที่นั่งสำหรับคนขับและมีชุดล้อหลังออกแบบให้เป็นแบบล้อเดี่ยวสามารถหมุนได้อย่างอิสระทำหน้าที่ประคองตัวรถหยอดให้เกิดความสมดุลขณะที่มีการเคลื่อนที่ โดยชุดโครงสร้างด้านหลังนี้จะเชื่อมต่อกับชุดโครงสร้างด้านหน้าด้วยสลักเกลียวที่ทำจากแกนเหล็กที่สามารถหมุนได้ 180 องศา เพื่อประโยชน์ในการบังคับการเลี้ยวในขณะที่ใช้งาน (ภาพที่ 9)

ส่วนไอเสียที่เกิดจากการเผาไหม้ของเครื่องยนต์ต้นกำลังจะส่งผ่านทางท่อไอเสียไปทางด้านหลังเพื่อไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานสูดดมไอเสียที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

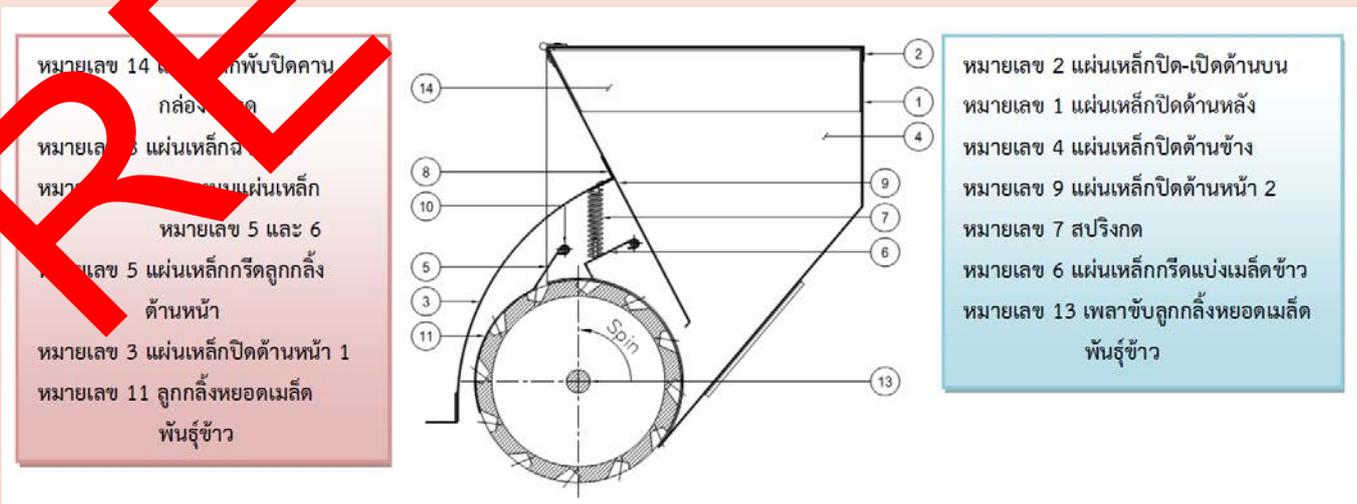
สำหรับส่วนประกอบสำคัญของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาข้าวคือชุดลูกหยอด ออกแบบให้มีลักษณะเป็นท่อกวางทำจากพลาสติก ซึ่งมีการเจาะรูที่ผิวท่อด้านนอกให้เป็นลักษณะรูรีเวอเอาไว้โดยรอบในทิศทางตามแนวเส้นรอบวงของตัวท่อจำนวน 5 แถว แถวละ 14 รู รวมทั้งสิ้น 70 รู โดยรูรีเวอมีลักษณะเป็นรูปทรงกรวยปลายตัด ฐานของรูมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 11 มิลลิเมตร ลักษณะของปากรูด้านบนมีลักษณะลาดเอียงตามพื้นผิวของชุดลูกหยอด ความลาดเอียงของผิวรูด้านล่างจะลาดเอียง 38 องศา ส่วนความลาดเอียงจากผิวรูด้านบนจะลาดเอียง 33 องศา และปลายท่อทั้งสองด้านจะปิดปลายท่อด้วยแผ่นพลาสติกแข็งแล้วเจาะรูตรงกลางเพื่อใช้ในการสวมแกนเพลลาขับเพื่อใช้ในการหมุนขับเคลื่อนชุดลูกหยอดให้ทำงาน โดยปลายแกนเพลลาขับด้านหนึ่งจะสวมอยู่ในแกนตลับลูกปืนที่ติดตั้งอยู่บนตัวเครื่องเพื่อใช้ประคองแกนเพลลาขับในขณะที่ทำการหมุนขับเคลื่อนชุดลูกหยอด ส่วนปลายแกนเพลลาขับอีกด้านหนึ่งจะติดตั้งจานโซ่ โดยสวมและยึดติด

ด้วยสลักเกลียวบนแกนเพลลาขับเพื่อใช้เป็นตัวรับกำลังจากโซ่ขับที่ต่อเชื่อมกับชุดเกียร์สำหรับทดกำลังให้ใบหมุนชุดลูกหยอดให้ทำงาน โดยด้านบนของชุดลูกหยอดจะมีสปริงเป็นตัวกดให้แผ่นเหล็กเรียบแนบสนิทกับผิวของชุดลูกหยอด และด้านหน้าของชุดลูกหยอด

จะมีแผ่นเหล็กเรียบสำหรับกดเพื่อประคองไม่ให้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่อยู่ภายในรูเรียวหลุดร่วงลงมาก่อนถึงจังหวะหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 9 ส่วนประกอบหลักของโครงสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาน้ำตม

ภาพที่ 10 กลไกการทำงานและส่วนประกอบของชุดลูกหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว

สถานการณ์ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

จากการนำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมไปทดสอบประสิทธิภาพในแปลงนาสาธิตโดยใช้ข้าวพันธุ์พิษณุโลก 2 โดยเริ่มจากการเตรียมเมล็ดพันธุ์ข้าวแช่ในนํ้านาน 12 ชั่วโมง และผึ่งลมให้เหลือความชื้นประมาณร้อยละ 35-40 (ภาพที่ 11) จากนั้นจึงนำเมล็ดพันธุ์ข้าวเทลงกล่องบรรจุด้านหน้าตัวเครื่องทั้งสองกล่องซึ่งสามารถบรรจุได้ในปริมาณ 60-80 กิโลกรัม (ภาพที่ 12) ซึ่งผลจากการทดสอบประสิทธิภาพพบว่า สามารถหยอดข้าวได้ในอัตราเร็วเฉลี่ย 25 ถึง 30 ไร่ต่อวัน มีอัตราการสิ้นเปลืองนํ้ามันเชื้อเพลิงเฉลี่ย 600-700 บาทต่อวัน (ภาพที่ 13) โดยความเร็ว

รอบของเครื่องยนต์ต้นกำลังขนาด 5.5 แรงม้า ไม่มีผลต่ออัตราการหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวเนื่องจากระบบทดความเร็วรอบของชุดลูกหยอดแยกออกมาจากระบบขับเคลื่อนจึงทำให้อัตราเร็วในการหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวคงที่ การปลูกข้าวด้วยการใช้เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมมีต้นทุนเพียง 150 ถึง 200 บาทต่อไร่ ระยะห่างระหว่างแถวห่าง 20 เซนติเมตร ยาว 1 เมตร ซึ่งเป็นระยะที่เหมาะสมทำให้ต้นข้าวไม่แออัดและไม่แย่งอาหารทำให้ต้นข้าวแข็งแรงกว่านาหว่าน จำนวนเมล็ดข้าวที่หยอดต่อไร่เพียง 5-10 เมล็ด ซึ่งเมล็ดพันธุ์ข้าวจะงอกขึ้นระยะปลูก 3 วัน หลังการหยอดแปลงนา (ภาพที่ 14) อีกท้มนำผลต่ออัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าว ซึ่งวิธีหว่านจะใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวในไร่กว่า 25-30 กิโลกรัม/ไร่ แต่เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวเพียง 6-10 กิโลกรัม/ไร่

ภาพที่ 11 การเตรียมเมล็ดพันธุ์ข้าวแช่นํ้าไปหยอดและผึ่งลมให้เหลือความชื้นประมาณประมาณร้อยละ 35-40

ภาพที่ 12 การเทเมล็ดพันธุ์ข้าวลงกล่องบรรจุสามารถใส่ได้ปริมาณ 60-80 กิโลกรัม

ภาพที่ 13 การทดลองใช้งานเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม

ผลการเก็บข้อมูลจากแปลงนาสาธิตโดยทำการเพาะปลูกในช่วงการทำงานปีระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2557 ถึง ระยะเวลาเก็บเกี่ยวในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557 โดยใช้พื้นที่ของกลุ่มเกษตรกรทำนาหาคกรวดพัฒนา ตำบลท่ามะเฟือง อำเภอพิชัย และกลุ่มเกษตรกรทำนาบ้านวังแดง ตำบลวังแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ พื้นที่ทำนาตัวอย่างจำนวน 14 ไร่ พันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูกคือ ข้าวพันธุ์พิษณุโลก 2 อายุการเก็บเกี่ยว 120 วัน พบว่า การปลูกข้าวด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาข้าวน้ำตมช่วยให้สามารถประหยัดเมล็ดพันธุ์ข้าวและปุ๋ยมากกว่าการปลูกข้าวแบบหว่านพ่น อีกทั้งยังทำให้ต้นข้าวที่งอกหลังจากการหยอด มีการเจริญเติบโตอย่างเป็นแถวเป็นแนวภายในระยะเวลา 20 วัน เหมือนการปลูกแบบปักดำ จึงทำให้ต้นข้าวมีระยะห่างระหว่างแถวที่เหมาะสมมีผลให้ต้นข้าวแตกกอดีลักษณะลำต้นสูงประมาณ 10 เซนติเมตร (ภาพที่ 15) และเมื่อต้นข้าวเจริญเติบโตในระยะเวลา 1 เดือน พบว่า ในระยะนี้ต้นข้าว

เริ่มมีการแตกกอแน่นขึ้น (มองเห็นแถวต้นข้าวเป็นแนวเหมือนกับการดำนา) ความสูงประมาณ 15 เซนติเมตร (ภาพที่ 16)

ผลการเก็บข้อมูลผลผลิต พบว่า ข้าวที่ปลูกด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาข้าวน้ำตมมีจำนวนเมล็ดข้าวต่อไร่เฉลี่ย 150-180 เมล็ด/รวง ผลผลิตข้าวเปลือกแปลงนาสาธิตของกลุ่มเกษตรกรทำนาบ้านวังแดง ได้ข้าวเปลือกจำนวน 1.60 ตัน เฉลี่ย 900 กิโลกรัม/ไร่ ความชื้นประมาณร้อยละ 29-30 ส่วนแปลงนาสาธิตของกลุ่มเกษตรกรทำนาหาคกรวดพัฒนา ได้ข้าวเปลือกจำนวน 11.50 ตัน เฉลี่ย 820 กิโลกรัม/ไร่ ความชื้นประมาณร้อยละ 29-30 เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตระหว่างการปลูกข้าวด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาข้าวน้ำตมกับแบบหว่านพ่นพบว่าปริมาณผลผลิตข้าวของเกษตรกรได้รับมีปริมาณไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าการปลูกข้าวด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาข้าวน้ำตมสามารถลดต้นทุนการทำนาได้มากกว่า

ภาพที่ 14 ลักษณะของเมล็ดพันธุ์ข้าวที่งอกในระยะเวลา 3 วัน หลังจากหยอดลงแปลงนา

ภาพที่ 15 ต้นข้าวที่งอกหลังจากการหยอดเมล็ดพันธุ์ระยะเวลา 20 วัน

ภาพที่ 16 ลักษณะการแตกกอในระยะที่ต้นข้าวมีอายุครบ 1 เดือน

ผลการเปรียบเทียบต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการทำงานของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังกับการทำงานในปัจจุบันของเกษตรกร พบว่า วิธีการเตรียมเมล็ดพันธุ์ข้าวของทั้งการหว่านพ่นและเครื่องหยอด มีการทำงาน 3 ขั้นตอนเหมือนกัน คือ การทำความสะอาด การแช่ และการฝังเมล็ดพันธุ์ข้าว โดยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังสามารถบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ในปริมาณ 60-80 กิโลกรัม แต่เครื่องหว่านแบบสลับสายหลังบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้าวได้เพียง 30 กิโลกรัม จึงทำให้เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้าวได้มากกว่า และผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลด้านอัตราค่าใช้สอยต่อการทำงาน 1 ไร่ ระหว่างการปลูกข้าวด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังกับการปลูกข้าวด้วยเครื่องหว่านพ่น (ตารางที่ 1) ซึ่งเมื่อพิจารณาต้นทุนรวมของค่าใช้จ่ายในการปลูกข้าว 1 ไร่ เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสามารถลดต้นทุนการทำงานได้เฉลี่ย 720 บาท/ไร่

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรัง

การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีคิดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง (Hull, 1979) เพื่อคำนวณต้นทุนการใช้งาน จุดคุ้มทุนและระยะเวลาดำเนินทุนของเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังเปรียบเทียบกับเครื่องหว่านพ่น ซึ่งเมื่อเกษตรกรซื้อเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังในราคา 120,000 บาท จากผลการสำรวจพบว่าแรงงาน 1 คน สามารถทำการหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าวได้พื้นที่ประมาณ 1.5 ถึง 2 ไร่/ชั่วโมง (เฉลี่ย 1.75 ไร่/ชั่วโมง) มีต้นทุนค่าจ้างคนงานหว่านพ่น 40 บาท/ไร่ จึงทำให้จุดคุ้มทุนการใช้งานเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังมีค่าเท่ากับ 457.93 ไร่/ปี เมื่อเปรียบเทียบ

กับเครื่องหว่านพ่นด้วยแรงงานคน ส่วนการคำนวณระยะเวลาดำเนินทุน (Pay Back Period, PBP) ของการใช้งานเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรัง เมื่อคำนวณต้นทุนด้วยการแทนค่าจากจำนวนเงินที่เกษตรกรจะได้รับในส่วนที่เกินจากเครื่องหยอดข้าวที่กำหนดราคาไว้ที่ 120,000 บาท จะสามารถคำนวณตามสูตรการหาระยะเวลาดำเนินทุน เมื่อเทียบกับเครื่องหว่านพ่นได้

- 1) **เงินลงทุน** (ค่าเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว) ราคาเครื่องละ 120,000 บาท
- 2) **ผลตอบแทนจากการใช้งานเครื่องหยอดข้าว** (เฉลี่ยต่อปี) โดยกำหนดให้เครื่องหยอดข้าวมีช่วงระยะเวลาในการทำงาน 3 เดือนต่อปี (กำหนดตามช่วงฤดูการทำนาปีละ 3 ครั้ง)
- 3) **อัตราการทำงานของเครื่องหยอดข้าว** ประมาณ 25 ถึง 30 ไร่/ชั่วโมง ดังนั้นเมื่อคิดโดยเฉลี่ยแล้วเครื่องหยอดข้าวจะทำงานประมาณ 27 ไร่/ชั่วโมง (ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง/วัน เดือนละ 20 วัน ปีละ 3 เดือน)
- 4) **อัตราค่าจ้างรถหยอดข้าว** เท่ากับ 150 บาท/ไร่ ดังนั้นเครื่องหยอดข้าวสามารถทำงานได้ $27 \times 20 = 540$ ไร่/เดือน
- 5) **อัตราผลตอบแทน** (รายได้จากการใช้เครื่องหยอดข้าว) เมื่อคิดต่อเดือน จะมีรายได้เท่ากับ $540 \times 15 = 81,000$ บาท เมื่อทำงานครบ 3 เดือน จะมีรายได้เท่ากับ $81,000 \times 3 = 243,000$ บาท
- 6) **การคำนวณหาต้นทุนการใช้งานเครื่องหยอดข้าว** (ต้นทุนแปรผันต่อเดือน) ประกอบด้วย
 - 6.1) ค่าดอกเบี้ย ร้อยละ 15 ต่อปี = 75 บาท
 - 6.2) ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา (R&M) ร้อยละ 1.2 ของราคาเครื่อง = 2,304 บาท
 - 6.3) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง = 13,680 บาท

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบต้นทุนรวมของค่าใช้จ่ายการปลูกข้าวจากแปลงนาสาธิตในพื้นที่ของกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ

รายการค่าใช้จ่ายในการปลูกข้าว (ต่อพื้นที่ 1 ไร่)	ค่าใช้จ่ายการปลูกข้าวด้วย เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว (บาท/ไร่)	ค่าใช้จ่ายการปลูกข้าวด้วย เครื่องหว่านพ่น (บาท/ไร่)
ขั้นตอนการเตรียมดิน		
ไถบด 2 ครั้ง (จ้างเหมา)	400	400
ฉีดพ่นสารควบคุมหญ้า-วัชพืช (จ้างเหมา)	110	110
ชักร่องระบายน้ำ (จ้างเหมา)	50	50
ขั้นตอนการปลูก		
ค่าเมล็ดพันธุ์	240	600
ค่าแรงการปลูก (จ้างเหมา)	150	40
ฉีดพ่นสารควบคุมศัตรูข้าว	160	160
หว่านปุ๋ยเคมี 46-0-0 รอบที่ 1 (จ้างเหมา)	300	425
หว่านปุ๋ยเคมี 16-16-0 (จ้างเหมา)	300	375
หว่านปุ๋ยเคมี 46-0-0 รอบที่ 2 (จ้างเหมา)	ไม่ได้ใส่	170
ขั้นตอนการดูแลรักษา		
ฉีดพ่นสารกำจัดแมลง (จ้างเหมา)	200	300
ฉีดพ่นฮอร์โมน (จ้างเหมา)	150	150
สารจับใบ	150	150
ขั้นตอนการเก็บเกี่ยว		
ค่าจ้างรถเกี่ยวข้าว	450	450
ขั้นตอนขนส่ง		
ค่าจ้างรถบรรทุก	140	140
ต้นทุนรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมด	2,800	3,520

หมายเหตุ: การเปรียบเทียบต้นทุนรวมของค่าใช้จ่ายการทำงานในตารางที่ 1 ในขั้นตอนของการปลูกจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายในการปลูกข้าวด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวจะใช้ปุ๋ยเคมีในส่วนที่น้อยกว่าเนื่องจากข้าวมีระยะห่างระหว่างกอที่เหมาะสมทำให้มีการตอบสนองต่อปุ๋ยและการเจริญเติบโตที่ดี

6.4) ค่าใช้จ่ายของหล่อลื่น ร้อยละ 10 ของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง
= 3,680 บาท

6.5) ค่าแรงงานคนขับ (วันละ 250 บาท) = 5,000 บาท

6.6) ค่าจ้างรถบรรทุก (วันละ 500 บาท) = 10,000 บาท

ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการใช้งานเครื่องหยอดข้าวต่อเดือนคิดเป็น
32,427 บาท/เดือน

ระยะเวลาคืนทุน = $120,000 / (81,000 - 32,427) = 2.47$ เดือน

ดังนั้นจึงทำให้สามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรที่นำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาข้าว (กรณีที่น่าไปรับจ้างหยอดข้าว) จะมีระยะเวลาการคืนทุนเท่ากับ 2.47 เดือน หรืออาจกล่าวได้ว่าระยะเวลาเพียง 1 ฤดูกาลทำนาจะสามารถถึงจุดคุ้มทุนเมื่อเทียบกับราคา

เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีราคาเท่ากับ 120,000 บาท

การประเมินระดับการยอมรับเทคโนโลยีของชุมชน ด้วยการ
ใช้แบบสอบถามจากกลุ่มเกษตรกรทำนาในพื้นที่ประกอบด้วย กลุ่ม
เกษตรกรทำนาหาคกรวดพัฒนา ตำบลท่ามะเฟือง อำเภอพิชัย
จำนวน 17 ราย และกลุ่มเกษตรกรทำนาบ้านวังแดง ตำบลวังแดง
อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 25 ราย รวม ทั้งสิ้น 42 ราย
โดยการประเมินแบ่งเป็นสองประเด็น ดังตารางที่ 2 ดังนี้ การ
ยอมรับด้านโครงสร้าง ส่วนประกอบ/การใช้งาน พบว่า เกษตรกร
ให้การยอมรับว่าสามารถบำรุงรักษาและซ่อมแซมได้ง่ายด้วยตัว
ของเกษตรกรผู้ใช้มีค่าเฉลี่ย 4.88 ส่วนการยอมรับในด้านประโยชน์
ที่ได้รับพบว่า เกษตรกรให้การยอมรับว่าช่วยให้ลดการใช้เมล็ดพันธุ์
ข้าวลงได้ในปริมาณที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ย 5.00

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยระดับการยอมรับเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรัง

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับการยอมรับ
การยอมรับด้านโครงสร้าง ส่วนประกอบ/การใช้งาน			
การออกแบบโครงสร้างและส่วนประกอบอย่างแข็งแรง	4.45	0.65	มาก
สามารถใช้งานได้ง่าย เนื่องจากระบบกลไกไม่มีความซับซ้อน	4.34	0.70	มาก
สามารถบำรุงรักษาและซ่อมแซมได้ง่ายด้วยตัวของเกษตรกรผู้ใช้	4.88	0.76	มากที่สุด
ความเหมาะสมกับการนำไปใช้กับสภาพนาทุกๆ ลักษณะ	3.24	0.47	ปานกลาง
ความสามารถหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ทุกสายพันธุ์ที่มีลักษณะต่างกัน	3.87	0.64	มากที่สุด
รวม	4.35	0.61	มาก
การยอมรับในด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
ความเหมาะสมที่จะนำไปทดแทนการปลูกข้าวด้วยวิธีอื่น	4.93	0.54	มากที่สุด
สามารถลดต้นทุนในการผลิตของเกษตรกรได้เป็นอย่างดี	4.98	0.61	มากที่สุด
ช่วยลดการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวลงได้ในปริมาณที่น่าพอใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาศักยภาพของชาวนาได้อย่างยั่งยืน	4.87	0.40	มากที่สุด
ระดับการยอมรับต่อประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรัง	4.96	0.75	มากที่สุด
รวม	4.94	0.46	มากที่สุด

ผลกระทบและความสำเร็จ ของการปรับเปลี่ยนแปลง

จากการวิจัยวิเคราะห์ผลกระทบและความสำเร็จของการปรับเปลี่ยนแปลงด้วยตัวชี้วัดหลัก 3 ประการตามคุณลักษณะของนวัตกรรมเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรัง ผลการวิจัยมีดังนี้

1) **ประโยชน์ที่ได้รับด้านนวัตกรรม (Relation advantage)** คือระดับการยอมรับที่เกษตรกรเห็นว่า นวัตกรรมนั้นมีคุณสมบัติที่ดีกว่าคุณลักษณะหรือสิ่งที่มีอยู่เดิม (เจษฎา มิ่งฉาย, 2558) สำหรับการนำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังมาใช้ประโยชน์ในกระบวนการปลูกข้าวของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอตรอนและอำเภอยะนิง จังหวัดอุตรดิตถ์ เกษตรกรระบุว่า “การนำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังมาใช้ในกระบวนการปลูกข้าวสามารถลดต้นทุนการทำนา และทำให้การทำงานมีความสะดวก รวมถึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกร ซึ่งการสร้างเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นและคงอยู่ในชุมชน และเป็นองค์ความรู้

ที่สามารถแก้ไขปัญหาในการประกอบอาชีพเกษตรกรของชุมชนได้อย่างยั่งยืน”

2) **การเข้ากันได้ดีกับสิ่งที่มีอยู่เดิม (Compatibility)** คือระดับนวัตกรรมซึ่งมีความสอดคล้องกับคุณค่า ประสพการณ์และความต้องการที่มีอยู่ในตัวผู้รับนวัตกรรมนั้นๆ (ฉัตรพล พิมพา, 2560) สำหรับเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังเป็นเครื่องจักรกลการเกษตรที่ออกแบบโครงสร้างเพื่อรองรับวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในชุมชน เช่น เครื่องยนต์ต้นกำลังขนาดเล็ก อุปกรณ์ในระบบส่งและทดกำลังซึ่งมีอยู่ในชุมชน อีกทั้งเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรังยังออกแบบให้ระบบการทำงานคล้ายคลึงกับระบบการทำงานของรถไถนาแบบเดินตามซึ่งใช้งานในชุมชนทำให้นวัตกรรมที่เกิดขึ้นมาใหม่นั้นเข้ากันได้กับประสพการณ์และสิ่งที่มีอยู่เดิมในชุมชน

3) **ความซับซ้อน (Complexity)** คือระดับความเชื่อว่ นวัตกรรมมีความซับซ้อน ยากต่อการเข้าใจและยากต่อการนำไปใช้ สำหรับเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาปรัง เป็นนวัตกรรมที่ง่ายต่อการใช้งานและไม่จำเป็นต้องมีการปรับแต่งหรือเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานใดๆ และสามารถปรับเปลี่ยนวัสดุ อุปกรณ์ และกลไกได้ด้วยช่างซ่อมเครื่องจักรกลการเกษตรทั่วไปที่มีอยู่ในชุมชน

ในกรณีที่พบความผิดพลาดหรือเกิดข้อบกพร่องในการทำงาน

4) การทดลองใช้ (Trial ability) คือระดับของนวัตกรรมที่สามารถมองเห็นจากผลการทดลองและสามารถปฏิบัติได้จริงสำหรับเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมมีการทดลองในลักษณะการจัดทำแปลงสาธิตในชุมชน (ภาพที่ 17) ซึ่งการทดลองได้ใช้แปลงนาและเมล็ดพันธุ์ข้าวของเกษตรกรในพื้นที่ พบว่าการปลูกข้าวด้วยเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมให้ผลผลิตข้าวไม่แตกต่างจากการปลูกข้าวด้วยวิธีการหว่านพันธ์แต่มีต้นทุนการทำนาลดลง

5) การสังเกตได้ (Observability) คือระดับของนวัตกรรมที่สามารถมองเห็นกระบวนการในการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมสำหรับเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมสามารถแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมถึงกระบวนการทำงาน ซึ่งมีการทำงานเป็นไป

ตามข้อกำหนดของกลุ่มเกษตรกรทำนา จากการสังเกตพบว่าในชุมชนมีการปรับเปลี่ยนวิธีการปลูกข้าวจากการใช้เครื่องหว่านพันธ์มาใช้เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมเพิ่มขึ้นและยังคงใช้งานอยู่ในปัจจุบัน โดยมีการจัดการในรูปแบบชุมชนนิยมเทคโนโลยีสำหรับชุมชน ในพื้นที่หมู่ที่ 3 ตำบลวังทอง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี เพื่อให้บริการกับเกษตรกรทำนาได้ สามารถติดต่อเพื่อนำเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมไปใช้ประโยชน์ โดยคิดอัตราค่าบริการรับจ้างหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวในอัตราไร่ละ 150 บาท/ไร่ อีกทั้งยังมีเกษตรกรที่บางส่วนได้มีการสั่งผลิตและสั่งซื้อเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม เพื่อนำไปใช้หยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวในแปลงนาของตนเองและมีการปรับปรุงเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวให้กับเกษตรกรทำนาในพื้นที่รายอื่นๆต่อไป

ข้อเสนอแนะ

- 1) การนำเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตม สามารถลดต้นทุนการทำนาได้เนื่องจากทำให้เกษตรกรใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวเพียง 6-10 กิโลกรัม/ไร่ แต่ทั้งนี้เกษตรกรต้องเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้งานเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว
- 2) การนำเทคโนโลยีเครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับน่าน้ำตมไปใช้งานให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นจะเหมาะสมกับแปลงนาที่มีระบบการระบายน้ำที่ดีสามารถควบคุมระดับน้ำในแปลงนาได้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.อารี วิบูลย์พงศ์ ผู้ประสานงานชุดโครงการทุนพัฒนานักวิจัยสู่ตำแหน่งวิชาการเพื่อชุมชนและสังคม สัญญาทุนเลขที่ RDG5940004-2L10 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย อธิการบดี และคณาบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี คุณลุงประเทือง ศรีสุข กลุ่มเกษตรกรทำนาในพื้นที่อำเภอตรอนและอำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุดรธานี ที่ให้ความร่วมมือ เชื้อเพื่อสถานที่และสละเวลาในการให้ข้อมูลต่างๆ เป็นอย่างดีจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ภาพที่ 17 แปลงนาสาธิตในชุมชนเพื่อสร้างการรับรู้ให้กับเกษตรกรทำนาในพื้นที่

